

Sygn. akt IV U 115/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Magdalena Piątkowska

Protokolant : Dawid Tomczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2022 roku w Ś.

sprawy z odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 lutego 2022 r. znak (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od (...)

UZASADNIENIE

Powód R. B. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 22.02.2022r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, iż zdarzenie jakim uległ w dniu(...) wynikało z sytuacji na drodze, w której powód nie miał możliwości zachować większej odległości między pojazdami jadącymi w wielokilometrowym korku na autostradzie. Powód wskazał, iż do zdarzenia doszło na skutek zahaczenia przez niego ręką o tempomat, którego uruchomienie doprowadziło do zderzenia. Powód podniósł, iż przyjął mandat karny albowiem nie budziło wątpliwości, że to prowadzony przez niego pojazd najechał na pojazd przed nim. Nie doszło przy tym do żadnych uszkodzeń pojazdu z przodu, gdyż prędkość była niewielka.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu w kwocie 180 zł. Przytoczono podstawę prawną zaskarżonej decyzji wskazując, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono, iż zdarzenie, któremu uległ powód w dniu (...), zostało uznane za wypadek przy pracy, ale jego wyłączną przyczyną było udowodnione rażące naruszenie przez powoda przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, w szczególności przepisów ruchu drogowego poprzez nie zachowanie bezpiecznej odległości między pojazdami, za co powód ukarany został mandatem karnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. B. od 42 lat jest kierowcą zawodowym, przejechał ponad 2 miliony kilometrów. Nigdy nie spowodował wypadku, brał udział w jednym zdarzeniu drogowym spowodowanym z winy innego uczestnika ruchu drogowego.

W dniu zdarzenia, tj. (...)powód rozpoczął pracę o 3.00 w nocy, wyjechał w trasę. Trasa objęła odcinek autostrady (...), na której utworzył się wielokilometrowy korek.auta stawały, bądź poruszały się z niewielką prędkości jedno za drugim. Tego dnia było bardzo ciepło, powód był w trasie od wielu godzin.

W pewnym momencie powód sięgnął po butelkę z napojem do specjalnego uchwytu na napój dla pasażera(powód nie wyklucza, iż opróżnił już butelkę znajdującą się w pojemniku kierowcy; pojemniki są w niewielkiej odległości od siebie) i niechcący zahaczył ręką o tempomat, który został w ten sposób uruchomiony i auto, które nie miało ładunku niespodziewanie przyspieszyło i uderzyło w auto z przodu nie dokonując w nim jednak żadnych uszkodzeń z uwagi na niewielką prędkość obu pojazdów. Na miejsce zdarzenia przyjechała policja, powód nie zaprzeczał uderzeniu w auto jadące przed nim, został więc ukarany mandatem karnym.

Na skutek zderzenia powód uderzył kolanem w kolumnę kierowniczą i złamał nogę tracąc tym samym zdolność do pracy.

Dowód:

akta ZUS (w załączeniu),

notatka informacyjna o zdarzeniu drogowymk.14

zeznania powoda e-protokół k. 21

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z 3 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(zwanej dalej: ustawą wypadkową) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Zgodnie zaś z art. 6 ust.1 pkt 1 oraz pkt 2 ustawy wypadkowej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

W niniejszej sprawie niesporne było, iż w dniu (...) miało miejsce zdarzenie, które spełnia powołaną wyżej definicję wypadku przy pracy i że na skutek tego wypadku powód stał się niezdolny do pracy. Sporne natomiast między stronami było to, czy doszło do spełnienia przesłanek sformułowanych w art. 21 ust.1 ustawy wypadkowej wyłączających prawo powoda do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 21ust. 1 ustawy wypadkowej świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Odmawiając świadczeń wypadkowych organ rentowy wskazał, że wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów, dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, gdyż powód nie dostosował prędkości jazdy do warunków drogowych, za co został ukarany mandatem karnym. Orzecznictwo sądowe zaś jednoznacznie wyklucza działanie organu rentowego w sposób, w który automatycznie przypisuje negatywne przesłanki art. 21.1 sprawcy wypadku komunikacyjnego, mimo iż winę czy rażące niedbalstwo pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy należy konkretnie udowodnić, nie wystarczy tu wykazanie nieprzestrzegania przepisów prawa o ruchu drogowym. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., II UK 30/04, M. P. Pr (...)).W wyroku zaś z dnia 6 sierpnia 1976 r. (III PRN 19/76) Sąd Najwyższy przyjął, że przez działanie z rażącym niedbalstwem należy rozumieć m.in. sytuacje, w których poszkodowany pracownik zdaje sobie sprawę z grożącym mu niebezpieczeństwem, gdyż zwykle ono występuje w danych

okolicznościach faktycznych tak, że każdy człowiek o przeciętnej przezorności ocenia je jako ewidentne, a mimo to, z naruszeniem przepisów, naraża się na to niebezpieczeństwo, ignorując następstwa własnego zachowania.

W niniejszej sprawie należy wskazać, iż powód zachowywał się w sposób należyty jako uczestnik ruchu, uczestnik sytuacji drogowej, jaką jest tzw. korek na autostradzie. Nie jest przy tym zabronione przepisami nawadnianie organizmu podczas jazdy, należy wręcz uznać to za zachowanie prawidłowe dla zachowania koncentracji kierowcy i prawidłowego funkcjonowania organizmu. Nie można przyjąć, iż przypadkowe uruchomienie tempomatu przy sięganiu po napój, można kwalifikować jako umyślne działanie powoda czy rażące niedbalstwo.

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.